

være stemmende med Billighed. Det nævnte Lovforslag har nu ikke fundet en saadan Bistand hos de forffjellige Grene af den lovgivende Magt, at det kan blive ophøiet til Lov. Her foreligger nu et Lovforslag, der for det Første gaaer ud paa engang for alle at bevilge en Sum af 13,333 Rd. 2 Mk. til Debitoren, Kjøbenhavns Commune. Om denne Debitor i og for sig for Dieblisset er mere trængende end andre Debitorer her i Landet, skal jeg lade være usagt. Jeg vil heller ikke sige, at jeg vil finde mig foranlediget til at stemme imod Lovforslaget og endnu mindre til at tilraade Andre at gjøre det, men jeg kan ikke lade være at fremkomme med den Betragtning, at det staaer for mig, som — ja jeg mangler næsten Ord for at udtrykke mig — om man atter og atter staaer i Begreb med at favorisere denne Kjøbenhavns Commune. Her foreligger det Spørgsmaal, om man, for at lette Kjøbenhavns Communes Erhvervessen af dette Laan, vil bevilge den en saadan Sum af Statskassen. Vi skulle naturligviis vel lægge Mærke til, at det ikke er Penge, der i alle Tilfælde gaae ud af Statskassen, thi dersom Communen skal laane disse Penge uden en saadan Fritagelse, saa vil den ovennævnte Sum komme ind; hvis den altsaa faaer Fritagelsen, bevilge vi den eengang for alle 13,333 Rd. 2 Mk., og naar Pengene atter skulle omsættes paa samme Conditioner til enhver Privatmand hele Landet over, saa bliver denne Sum mange Gange større. Som Grund til at støtte Forslaget er hovedsagelig anført Regjeringens Erkjendelse af, at det vilde være en til Umulighed grændsende Vanskelighed at skaffe sig disse Penge, naar en saadan Lov ikke blev bragt istand, og det er endvidere udtalt, at det ikke alene er i Communens, men tillige i det Almenes Interesse, at dette skeer. Hvad det Sidste angaaer, skal jeg bemærke, at ligesaavist som det i dette specielle Tilfælde kan være i det Almenes Interesse, hvad jeg paa ingen Maade skal benægte, at et saadant Laan uden stor Beføstning bliver bragt istand, ligesaavist troer jeg, at det er i det Almenes Interesse, at Omsætningen paa lignende Maade bliver lettet hele Landet over. Jeg kan, som sagt, ikke troste mig til at stemme mod For-

slaget eller til at tilraade nogen Anden at gjøre det, men det skulde glæde mig, om dette er et yderligere Beviis end det Lovforslag, jeg for omtalte, paa, at dette dog er en Beskæftning, som vi snarest muligt maae see at faae forandret.

L. C. Larsen: Jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand, der nylig talte, er berettiget til at sammenligne det Forslag, der nu foreligger, med det Forslag, der er fremkommet fra ham og har vundet Thingets Bifald; de falde kun sammen i een Henseende, nemlig forsaavidt han foreslog, at Transporter i Almindelighed skulde kunne udstedes paa ustemplet Papir, og her foreslaaes noget Lignende for Kjøbenhavns Communes Laan, men det foreliggende Lovforslag gaaer jo meget videre, det gaaer jo ud paa, at selve Obligationerne skulle kunne udstedes paa ustemplet Papir. Det vil ogsaa sees, at der en meget betydelig Forskjel mellem den Art Laan, hvormed her er Tale, og Privates Gjældsforfrivninger; dette Laan er bestemt til i et stort Antal mindre Obligationer at gaae fra Haand til Haand, og det vilde være aldeles ufornuftigt ved Bestemmelsen om, at der skulde bruges stemplet Papir, ikke alene til den første Udstedelse, men ogsaa siden til enhver Transport. En saadan Bestemmelse vil i høieste Grad trykke disse Papirer; den vil i høi Grad forhindre, hvad der med Hensyn til disse Papirer er saa ønskeligt, at de kunne transporteres til Ihændehaveren. Private Obligationer ville ikke let kunne være bestemte til saaledes at løbe om fra den ene Haand til den anden; de ville, da Udstedernes Credit dog ikke i Almindelighed kan være saa udbredt som i det foreliggende Tilfælde, kun kunne gaae igennem nogle saa Hænder, og der kan derfor ikke dersfra, at man beholder Stempelafgiften for private Gjældsforfrivninger, sluttes til, at den ogsaa bør bibeholdes i et Forhold som dette. Det er heller ikke noget Usædvanligt, der her er foreslaaet; noget Lignende er allerede tidligere skeet efter kongelig Bevilling, og jeg veed derfor ikke, om Regjeringen endnu ikke skulde være bemyndiget til at give Bevillinger af den ommeldte Art. Saadanne Bevillinger ere